СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LV. Ч. 142. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, п'ятниця, 20-го червня 1947. No. 142. JERSEY CITY and NEW YORK, Friday, June 20, 1947. VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧ. ДЕРЖ. АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗАКОРДОНОМ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237, 4-0807. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

МОРСЬКИЙ СТРАЙК НА СХОДІ ПОКІНЧЕНИЙ

Ню Йорк, 19 червня. — Триденевий морський „сидячий" страйк покінчено в 2.35 годині після півночі сьогодні, коли три морські юнії згодилися заключити новий контракт з підприємцями на один рік з правом зажадати в грудні зміни платні. Підставою згоди є підвишка платні на 5% і признання 9 свят, за котрі моряки дістануть підвищену платню, коли мусять працювати чи то в порті чи на морю. Угода має бути піддана під голосування юній на Східнім побережжі. Від провідників юній на Західнім побережжі наспіла вістка, що вони підуть за взірцем юній на Сході.

ВИСОТА СУСПІЛЬНОГО ОБЕЗПЕЧЕННЯ ТА САМА ЩЕ НА РІК.

Вашингтон. — Палата репрезентантів ухвалила законопроєкт, щоб продовжити на рік дотеперішній вимір оплати до фонду суспільного обезпечення. Ця оплата виносить 1% від платні, а її оплачують порівні підприємці й наємці. На підставі первісного закону ця доплата мала бути підвищена до 2½% з днем 1 січня. Законопроєкт піде ще до ухвали сенату. Тому, що палата ухвалила продовжити тусаму оплату одноголосно, нема сумніву, що сенат прийме біл без зміни.

ХОЧУТЬ УХВАЛИТИ РОБІТНИЧИЙ ЗАКОНОПРОЄКТ ПОНАД ВЕТО.

Вашингтон, 19 червня. — Панує загальна думка, що більшість дорадників президента заявилася за покладення президентського вета проти робітничого законопроєкту Тефта-Гартлія. Президент випрацював заяву в цій справі, яку предявить конгресові разом з рішенням про вето. Одначе кажуть, що заява буде оприлюднена, навіть, як би президент підписав законопроєкт. Провідники обох палат конгресу вже наперед рахують голоси щоб ухвалити біл двома третинами понад вето президента. Палата мала б голосувати над білом впродовж двох годин після можливого вета, а сенат мусів би виждати кілька днів тому, що деякі сенатори виїхали з Вашингтону і їх щойно треба спонукати явитися на голосування.

ПРЕЗИДЕНТ НЕГОДУЄ НА НЕВПРАВНИХ ШОФЕРІВ.

Вашингтон. — Президент Труман висловив своє негодування на це, що різні урядові бюра видають дозвіл на право їзди автами недосвідченим людям, бо це спричинює великі втрати в людях. У листі на Конференцію Шляхів президент назвав таке видавання дозволів „кпинами з прилюдного безпеченства", а це призводить до краєвого нещастя. Президент домагається зміни постанов про видавання „лайсенсів".

ПРОМИСЛОВИЙ МИР НА БІЛЬШІ РОЗМІРИ.

Вашингтон. — Краєве Товариство для Плянування переводить студії, щоб найти підстави для промислового миру через збірні переговори. Члени Товариства твердять, що вже тепер промисловий мир далеко більше поширений, ніж це відомо загалові. Товариство має на цілі найти способи для постійного наладнування відносин між господарями й робітниками. Воно заложене в 1930 році для безпартійних студій робітничо-промислових проблем. Його членами є визначні провідники всіх ділянок суспільного життя.

ГЕМИЛТОН ФИШ ВИДАВЦЕМ ЖУРНАЛУ.

Нюбург, Н. Й. — Гемилтон Фиш, який був 24 літ конгресменом з тутешньої округи, виявив що він перебирає на себе видавництво магазину „Ню Ворлд", який виходить у Ст. Луїс Перед кореспондентом Геральд Трибюн він заявив, що цей журнал він перемінить на триденник (двічі в тиждень) і буде містити вісті для поборювання комунізму. Запитаний, чи буде поборювати Генрія Волеса, Фиш сказав, що це його ціль.

ЗАПИТ ТАМЕСА ДО ВОЛЕСА.

Ню Йорк. — Норман Тамес, провідник соціялістів, оприлюднив запит до Генрія Волеса, провідника руху за створення Третьої Партії. Він питається чи Волес відкидає тоталітаризм і комуністичний рух, який змагає до опанування світу. У запиті находяться між ін. такі точки: „Яку різницю находите ви між фашистівським і комуністичним тоталітаризмом? Чи вони не подібні до себе щодо жорстокости і щодо заперечення свободи? Чи ви заперечуєте, що Сталін має більше невільників у робітничих таборах, ніж Гітлер мав колинебудь? Що він так само винищує малі Балтійські народи, як колись винищував їх Гітлер? Що за його диктатури після війни більше людей депортується, ніж депортував Гітлер в часі війни? На підставі поведінки після Тегерану, Ялти, й Потсдаму, чому ви вірите, в успіх особистої стрічі Трумана зо Сталіном?"

Каже, що Совети знають тайну атомової бомби

Вашингтон, 18. червня. — Монсіньор Едмунд А. Волш, член Президентської Комісії для загального Вишколу, складав свідоцтво перед Комісією Збройної Служби в палаті і при цій нагоді заявив, що він є певний, що Росія вже знає, як виробляти атомові бомби, одначе їй треба ще 3—4 роки часу, щоб їх виробити. Волш сказав про Сталіна, що він іде точно слідами Гітлера з одним лише виїмком, що він не пускається на „стріляючу війну". Коли свідка запитали, коли, на його думку, Сталін почне війну, він відповів: „Аж тоді, коли буде мати вироблену атомову бомбу. Одначе я готовий до свідоцтва, що Совети мають повне знання, як її виробляти". Волш сказав, що Росія спиняє працю Обєднаних Держав, щоб тимчасом виробити атомову бомбу.

ГРЕЦІЯ ОБІЦЮЄ АМЕРИЦІ ПЕРЕВЕСТИ РЕФОРМИ.

Вашингтон. — Грецький уряд склав заяву, що переведе далекосяглі реформи у своїй країні для осягнення працездатної адміністрації. Департамент стейту прийняв ці запевнення як вдоволяючі і на цій підставі заключив відповідний контракт при уживанні американських фондів на регабілітацію Греції.

ДВОПАРТІЙНА ЗГОДА ДЛЯ ЗАГРАНИЧНОЇ ДОПОМОГИ.

Вашингтон. — Іменування членів обох великих політичних партій до ради для провірки американських багатств при уділюванні допомог заграничним державам уже запевнене, як це заявив Вилйем Л. Клейтон, підсекретар стейту для економічних справ. Рада має бути складена з визначних людей на підставі плянів сен. Ванденберга.

Щодо запрошення Росії Америкою в справі участі у відбудові Европи, департамент стейту дістав відповідь, що Совети потребують більше інформацій про цю справу.

КАНАДСЬКИЙ ТИМ БАК ПРО СОЮЗ СЕРЕДНЬОЇ ЕВРОПИ.

Вікторія, Бритиш Коломбія в Канаді, 18. червня. — Тим Бак, провідник канадських комуністів, що на зверх виступають під назвою Лейбор Прогресив Парті, заявив, що краї Центральної Европи створять свою федерацію впродовж пяти літ. Він покликався на свідоцтво Тіта в Югославії, якого він недавно відвідав під час своєї подорожі по Европі.

Брак „соціялістичного змагання" в Україні

СЛАБА ПРОДУКЦІЯ ВУГІЛЛЯ В ДОНБАСІ: КОМУНІСТИ НЕ ХОЧУТЬ ПРАЦЮВАТИ В ПІДЗЕМЕЛЛЮ.

Москва, 18. червня. (АП). — Якийсь М. Мельніков, секретар одного обкому в Україні, жаліється сьогодні в „Ізвестіях", що від кількох місяців робітники в Донбасі не виконують плану продукції вугілля. Він признається, що „не потверджує насамперед серіозні недостачі в економічному керівництві на шахтах, в організації партійної роботи та виявляє незадовольняюче керівництво і брак соціялістичного змагання між робітниками". Мельніков пише, що великі переміни серед робітників приносять великі втрати". Він твердить, що „великі кадри кваліфікованих робітників є важливою передумовою успіху" та радить віддати більше уваги забезпеченні робітників кращими житловими умовинами. Мельніков вкінці признається, що „зі загального числа комуністів на шахтах працюють в підземеллі менше ніж половина". З інших повідомлень відомо, що після війни Донбас перемінено в терен примусових робіт. Большевики і німці, напереміну наступаючи і відступаючи, були знищили і залили водою велику частину шахт, як теж завдали великих пошкоджень та знищили не тільки копальні і засоби продукції, але теж самі міста та житлові будинки. Після розгромлення німців, большевики з черги призначили промисловим районам Донбосу одне з найголовніших завдань в підготовці третьої світової війни. В тій цілі, для відбудови Донбасу та для наладнання продукції, большевики почали зганяти в Донбас великі маси робітництва, насамперед „неблагонадьожного" зі Західних та інших областей України, заставляючи їх до примусових робіт. В той спосіб витворилися обставини, про які згадує в своїх жалях в „Ізвестіях Мельніков, іменно некваліфікованість робітників та недостача житлових квартир. При цьому він підносить відому правду, що комуністи самі не дуже рвуться до невигідного перебування в підземеллях копалень і тим самим нема кому підганяти до праці затруднених там невольників, які мають ще найменшу охоту до „соціялістичного змагання". У висліді: невиконування плану та мала продукція. Піднесення цеї справи на сторінках урядової газети в Москві заповідає нові репресії проти робітництва та ще більшу їх експлуатацію.

РОЗЗБРОЄНЕВА КОМІСІЯ О.Д. ВІДКИНУЛА СОВЕТСЬКУ ПРОПОЗИЦІЮ І ГРОМИКО ЗАПОВІДАЄ ЗАЛОМАННЯ ЦІЛОЇ СПРАВИ.

Лейк Соксес, Н. Й., 18. червня. — Комісія О.Д. до справ звичайного роззброєння відкинула сьогодні советські намагання поставити на порядок її нарад теж справу атомової бомби, приймаючи натомість американську пропозицію щодо її плану праці. Це дуже розгнівало советського представника А. Громика і він заповів, що відкинення советської пропозиції матиме за наслідок „срив" — заломання цілої справи, додаючи, що Комісія понесе за це „всі консеквенції". На запитання кореспондентів, що він розуміє під словом „срив" та чи це означає, що Советський Союз бойкотуватиме дальші наради Комісії, Громико відмовився дати додаткові вияснення. Діло в тому, що Комісія має за завдання здійснити резолюцію в цій справі, прийняту вже Загальним Зібранням О. Д. Після виготовлення плану праці Комісії, справа перейде до Ради Безпеки, в якій Громико має право „вета" і тим самим можність загнати теж справу роззброєння в „мертву точку".

ХАРТІЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ЗАБЕЗПЕЧУВАТИМЕ ПРАВО АЗИЛЮ ДЛЯ ВСІХ ВТІКАЧІВ.

Лейк Соксес, Н. Й., 18. червня. — Комісія О.Д., що списує проєкт міжнародньої хартії прав людини, погодилася сьогодні на пропозицію советського представника проф. В. М. Корецького, щоби правом азилю охопити не тільки політичних, але всіх втікачів. Справу самого азилю піднесено у французькому плані, де сказано, що „кожна держава має право дати азиль політичним збігцям". Свірідов домагався поширити його на „наукових втікачів та оборонців прав робітничої кляси", як це передбачено советською конституцією. При цій нагоді розвинулася інтересна дискусія, при чому советський представник наводив всілякі приклади, м. і. підніс запитання, чи еспанському ген. Франкові прислуговувало б право азилю, якби прийшло до зміни режіму і він втік закордон. Британський представник Дж. Вилсон звернув увагу на цілий парадокс з правом азилю в хартії прав, бо якщоб всі країни прийняли і взнали запропоновані хартією права людини, тоді непотрібне право азилю, бо не буде втікачів і „борців за права людини". Якщо, натомість цих прав людини не буде ться респектувати, то не має багато виглядів на те, щоб респектували теж право азилю.

„ІЗМЄННІКІ РОДІНИ" Й ШПИГУНСЬКА ПАНІКА В СОВЄТАХ.

Москва, 18. червня. — Після проголошеного минулого тижня „указу" про зберігання державних таємниць громадянами Советського Союзу, у вчерашньому виданні „Красної Звезди", органу советської армії, забрав на цю тему голос ген. Ульрих, що є предсідником воєнного трибуналу по справам зради. Ульрих пригадує, що „в світлі історичної науки протягом останніх 50 років советський нарід не має права забувати про потребу необхідної постійної сторожкости". Він пропонує цілий ряд заходів проти „ізменніків родіни" та шпигунства, головно постійну провірку в урядах та індустрії, як теж обовязок всіх громадян нещадно розкривати зрадників і шпигунів. Окрему увагу звертає Ульрих на советських громадян, що перебувають закордоном та які при першій нагоді, звичайно, „вибирають свободу" інших країн, розкриваючи при цьому всі відомі їм большевицькі злочини дома і закордоном.

БЕВИН І БІДО ЗАПРОСИЛИ МОЛОТОВА НА КОНФЕРЕНЦІЮ В ПАРИЖІ

Париж, 18 червня. — Британський секретар закордонних справ Бевин та міністер закордонних справ Франції Бідо відложили сьогодні свої наради в справі спільного плану економічної відбудови Европи при американській фінансовій допомозі, як це запропонував недавно секретар стейту ген. Маршал, запрошуючи до нарад советського міністра закордонних справ Молотова. Бевин і Бідо запропонували Молотову створити спільно з ними комісію трьох великодержав, до якої опісля долучилися б теж інші европейські країни. На попередні французьке й британське запрошення Москва ще не дала відповіді, проте висловлюється надію, що цим разом Молотов, можливо, не відмовиться від участи в нарадах у цій важливій для цілої Европи справі. Запропонований Маршалом план відбудови Европи при американській допомозі набирає щораз більшої ваги, а становище та реакція Великої Британії і Франції висунули цю справу на чоло міжнародніх подій.

БОЛЬШЕВИКИ ЗАПЕРЕЧУЮТЬ СВОЮ ІНТЕРВЕНЦІЮ В МАДЯРСЬКОМУ ПЕРЕВОРОТІ.

Будапешт, 18 червня. — Советський предсідник Контрольної Ради Союзників в Угорщині, ген. Свірідов, заперечив сьогодні американські й британські твердження, що він вплинув на комуністичний державний переворот в країні. При цьому він ввесь час „валяв дурака", мовляв, він тільки доручив мадярським большевикам листа, зміст якого йому невідомий, заперечуючи рівночасно, що він не є командантом советських окупаційних сил в країні та не виявляючи хто ним є і т. п. При цій нагоді виявлено всілякі містерії советської поведінки, які недвозначно вказували б, що ціла комуністична авантура в Угорщині є власне ділом Москви.

ПРЕЗИДЕНТ ІТАЛІЇ ЗАПОВІВ РЕЗИГНАЦІЮ.

Рим, 18 червня. — Тимчасовий президент Італійської республики, Енріко де Ніколя, заповів сьогодні офіціяльно свою резигнацію з посту президента, з огляду на „стан здоровя". На інтервенцію премієра де Ґаспері та предсідника парляменту Таррасіні він погодився відложити свою резигнацію на „короткий час", правдоподібно аж до часу, як вирішиться в парляменті доля нового італійського уряду де Ґаспері. У звязку з вирішеною вже відставкою президента передбачується нові комплікації в країні.

ПРОДОВЖУЮТЬСЯ НАРАДИ В СПРАВІ ДОГОВОРУ З АВСТРІЄЮ.

Відень, 18 червня. — Делегований Радою міністрів закордонних справ чотирьох великодержав Комітет продовжує свої наради в справі мирового договору з Австрією, після деякої перерви, щоб дати можність советській делегації нарадитися з Кремлем. Вже вирішено компромісово ряд справ, м. ін. справу німецьких посілостей, і на чергу приходить справа австрійських нафтових теренів.

АМЕРИКАНСЬКО-СОВЄТСЬКА БОРОТЬБА ЗА УПРАВЛІННЯ БЕРЛІНУ.

Берлін, 18 червня. — Від деякого часу між американськими й советськими окупаційними властями ведеться боротьба за форми і вплив на німецьке управління Берліну. Совєти зразу домоглися, що голова управління мусить бути затверджений одноголосно всіми чотирма окупаційними властями. Тепер вони хотіли б цю засаду поширити на міське управління взагалі, проти чого рішучо виступає американський представник.

СЬОМА РІЧНИЦЯ „ДЕ-ГОЛІЗМУ".

Париж, 18 червня. — Французький нарід сьогодні дуже урочисто обходив сьому річницю радієвої проклямації ген. де Ґоля з Лондону, в якій цей герой французького визвольного руху закликав французів до боротьби проти німецького окупанта.

АМЕРИКА МОДЕРНІЗУЄ ОБОРОНУ ТУРЕЧЧИНИ.

Істамбул, Туреччина, 18 червня. — Лондонський Таймс повідомляє, що уряд Туреччини вже підписав ряд договорів з американськими фірмами в справі поширення і модернізації старих та будови нових аеродромів у країні. Американська військова місія в Туреччині продовжує свої доходження, щоб запевнити якнайкраще використання признаних Туреччині 100,000,000 долярів американської допомоги на модернізацію національної оборони країни.

АМЕРИКАНСЬКІ БАЗИ В ЕСПАНІЇ?

Москва, 18 червня. — Урядові „Ізвестія" повідомляють сьогодні, мовляв уряд Злучених Держав веде тепер переговори з урядом Еспанії про установлення в цій країні американських баз. Переговори мали б вестися на пропозицію самої Еспанії. Газета пише, що „Франко пропонує послуги своїм заокеанським оборонцям в боротьбі проти европейських демократій".

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.
Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75

За оголошення редакція не відповідає.
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НА ДОПОМОГУ ЕВРОПІ ТА СПЛАТУ ДОВГІВ

Немає у світі таких людей, що радо платили б податки, особливо тоді, як вони високі, хіба що вірити большевицькій пропаганді, що каже, що в Совєтах люди ще більше дають, як цього держава вимагає, і то дають радісно, з усміхом. Не можна сказати, щоб в Америці платили податки з усміхом, хоч є з чого і защо, але теж тут люди з голоду не вмирають, як це буває з мільйонами податковців у Совєтах, що то „радісно" дають ще більше, як від них вимагається... В Америці стає навіть популярним той, що є за менші податки. Так стала тепер популярною Републиканська Партія саме головно за це, що при виборах минулої осені обіцяла зменшення податків, які, як знаємо, ще далі такі високі, як були за воєнних часів. Хоч знижка перейшла в конгресі, що має републиканську більшість, то законопроєкт заветував президент Труман і це вето вдержалось у силі, бо не знайшлася навіть у палаті репрезентантів кваліфікована більшість голосів, щоб піддержала податкову знижку. Кажуть, що треба було великої відваги в президента Трумана, щоб рішитись на такий непопулярний крок. Навіть заповідають, що це пімститься на ньому при наступних президентських виборах. Та як воно буде, тепер ще не знати, зате є фактом, що податкової знижки за 1947 рік не буде. Щодо цього, чи президент добре зробив, що заветував знижку, чи ні, думки поділені. Президент скритикував знижку та її господи, називаючи їх „злими" щодо способу і часу. Знов консервативний, чи там „капіталістичний" Ню Йорк Таймс пише, що президент вибрав „злий" шлях, опертий на злих міркуваннях. Так пишуть теж й інші.

Та все це належить уже до минулого. Тепер треба рахуватись з доконаним фактом, що знижки не буде, а ті чотири більйони долярів, що мали залишитись в кишенях податковців, дістануться до державної скарбниці. Що ж можна і треба тепер робити?

Отже треба в конгресі дбати, щоб ці чотири більйони були витрачені на добрі цілі, а в першу чергу на допомогу голодуючій Европі та на зменшення державних довгів. Рівночасно треба щадити і далі ліквідувати ту величезну бюрократію, яку завів ще Рузвелт з огляду на воєнні вимоги, а теж і на те, щоби скріпити свою партію „лівими", які, як це тепер видно, були у більшости комуністами чи комунізуючими. Цю бюрократію уже зменшено, але, як кажуть, ще її багато залишилося.

Президент Труман каже, що тепер „добрі часи", по яких можуть прийти „гірші", а тим самим треба тепер стягати податки, щоби сплачувати державні довги, які виносять величезну суму, бо 257 більйонів долярів. Це добре, так і треба робити. Президент каже далі, що Злучені Держави перебрали на себе різні фінансові зобовязання зглядом Европи і світу, та що на це треба грошей, тому не може бути знижки податків. Це теж розумне слово, яке треба здійснити, якщо не хочемо бачити цілу Европу в нужді і хаосі та в обіймах большевизму. Але чи буде це дійсно виконане? Дехто сумнівається і каже, що ні. Обовязком президента Трумана, що заветував знижку, є тепер подбати, щоб заощаджені гроші були вжиті розумно, так, як він заповів.

Вето президента в історичних обставинах

З нагоди вета президента Трумана проти зниження на чотири більйони ним предявленого федерального буджету, появилися різні коментарі. Щоб обнижити особисто-доходовий податок — а саме ця знижка вплинула на зредукування федерального буджету — прихильники законопроєкту пригадують, що головне завдання парляментів у всіх країнах — це право накладати податки на громадян. Тому вето президента проти податкового законопроєкту — це просто історична подія. Сторонники зниження податків пригадують, що лише один раз у минулому американський президент заветував податковий біл. Був ним президент Рузвелт, але й це вето не вдержалось. З цього виходить, що вето проти податкового законопроєкту це щось виімкове.

Не зважаючи на аргументи, подані президентом Труманом у дні заложення його вета дня 16. червня, дехто подає інші причини його рішеня. Є такі, що кажуть що це є наслідком внутрішніх партійних різниць; інші твердять, що президент мусить мати фонди на ведення заграничної політики, а ті фонди він може дістати лише з податків, отже тому він не може годитися на зниження податків у теперішньому часі.

Наче на виправдання такого становища згадують вашингтонські дописувачі, братя Алсопи, просто неймовірні конечности, які мусять мати на оці особи, відповідальні за американську закордонну політику і за безпеченство Америки. Ці конечности такі, що спонукують президента робити важливі потягнення і при тім не рахуватися з видатками — подібно, як це буває у воєнних часах.

Положення є таке, кажуть Алсопи, що президент мусить наразити себе на ворожнечу конгресменів, не кажучи їм усього, що зависло над цілим світом, отже і над Америкою. В Европі Совєтська Росія добилася такого становища, що вона посягає вже по владу над Італією. Тут замало вже кричати, як кричала квочка до курчат: „Діточки, небо валиться!" Коли б Росія заволоділа при помочі комуністів над Італією, то Америка мусіла б поспішно будувати хочби лише хлієві бази в Ісляндії, Гренляндії і в Азорах. Навіть Бельгійське Конго в Африці треба б тоді зайняти, бо там находяться поклади урану з якого добувають силу до атомової бомби. Пристань Дакар в Африці мусіла б Америка зайняти тому, що звідтам найближча дорога до Південної Америки.

Осередком найгіршої небезпеки є тепер Італія тому, що уряд під проводом Де Гаспері найшовся під безупинними ударами комуністів. З хвилиною, коли б комуністи перебрали владу в Італії, повстало б там заворушення, яке дало б початок до загального хаосу в Західній Европі. Першою країною з хаосом по Італії була б Франція, а за нею пішла б Бельгія, Голяндія і сусідні країни, які ще були б необняті комунізмом. Коли б так сталося, то Америка найшлась би в такім положенні, про яке говориться, що це „найбільша стратегічна поразка в історії".

Як у такому випадкові поступала б небезпека, можна собі лише уявити. З Франції перекинувся б комунізм до північного побережжа Африки. Тоді західна частина Середземного моря опинилась би під контролею Совєтів, очевидно з Італії й Франції. Східня частина Середземного моря і цілий Близький Схід, разом з великими нафтовими джерелами, став би просто власністю Совєтів.

Опанувавши Західні побережжа Середземного моря, Совєти дістали б під свої впливи інші европейські посілості в Африці, включаючи й Бельгійське Конго.

Коли б Совєти опанували Близький Схід, то Англії лишився б хіба такий вибір: Вона мусіла б негайно почати боротьбу проти Совєтів, а ні, то мусіла б здатися на ласку Совєтів і прийняти такі умови, які їй Совєти подиктували б.

Щойно після зясування таких відносин, можна зрозуміти, чому Америка мусить бути готова зайняти згадані вже бази поза границями. Коли б до того дійшло, то це викликало б дальше напруження між Америкою й Совєтами, а опісля й війна. Коли б цього не зробила Америка, мусіла б це зробити Англія, отже все-одно, Америка мусіла б їти на поміч Англії. Коли б так у Франції обняли владу протикомуністичні елементи, тоді теж повстало б подібне напруження й Америка теж мусіла б бути говова до відповідної акції.

Всеодно, з якого боку прийшло б нещастя, Америка мусить приготовлятися на різні можливости. Це розуміють добре у Вашингтоні лише ці, що через їх руки переходять калеві вісті з усіх сторін світу. І тому такі люди мусять дбати за те, щоб мати фонди, готові на кожну небезпеку. Правда, що ввесь конгрес цього не знає і їм дасться пояснити цього змагання потішати населення Америки зниженням податків.

Для звичайного податковця така „висока політика" є майже чужа, бо про неї так далеко наш уряд ще не говорить. Одначе, нема сумніву, що колись б так загал знав, що справді запанували такі відносини, як це представляють вашингтонські кореспонденти, то не нарікав би на високі податки в мирні часи.

НЕБІЩИК ХОДИТЬ...

В Україні є повіря, що як умре кровожадна людина, вампір, і якщо його домовини додатково не забється осиковим кілком, тоді він „ходить" і ще більше пакостить. Це повіря обовязково справджується сьогодні, як іде про Комінтерн, оцей кровожадний міжнародний вампір.

Комінтерн — це скорочена назва Комуністичного Інтернаціоналу, третьої з черги міжнародньої політичної організації „пролетаріяту" для боротьби за владу. Перший Інтернаціонал був заложений в 1864 році в Лондоні, при участи комуністичного божка Карла Маркса, що написав статут для цеї організації. Розбіжности думок щодо відношення пролетаріяту до політичної боротьби розділили опісля організацію на два табори: марксистів та бакуністів. Цих останніх в 1872 році виключено з Інтернаціоналу, а чотири роки пізніше, в 1876 р., його взагалі розвязано. Другий, соціялістичний Інтернаціонал основано в Парижі в 1889 р. В протилежності до Першого, Другий Інтернаціонал прикладає більше ваги не політичній боротьбі за владу, натомісць пробує організувати робітничі маси, обороняє їх інтереси в парляментах, міських радах і т. п. Третій, Комуністичний Інтернаціонал, скорочено: Комінтерн, основано в 1919 р. в Москві.

Історія Комінтерну це один великий кримінальний роман, ще в жодному разі не закінчений. Скритовбивства, грабежі, шпіонажа, підготовка большевицької революції та взагалі підривна робота в усіх країнах світу, найбільш сензаційні скандальні афери політичного характеру — це безперервний ланцюг подвигів цеї злочинної організації. В Москві вона мала навіть свій окремий університет для злочинців, що кожного року випускав нові „кадри спеців" від большевицького підземеля в інших країнах.

З вибухом другої світової війни, що було безпосереднім наслідком большевицько-націстської змови проти світу, Комінтернові припало окреме завдання: при допомозі своїх пятих колон і вишколених в Москві „спеців" повести розкладово-підривну роботу в демократичних країн та забезпечити перемогу сталінсько-гітлерівської спілці. В Берліні малощо не відкрито офіціяльного бюра Комінтерну, на чолі якого міг цілком добре стати шеф гештапа Гімлер. Непорозуміння щодо поділу добичі між обидвома, націстським і большевицьким злочинцями, було причиною, що вони вкінці й самі себе за чуби вхопили. Почали німці. Загарбавши вже майже цілу західню та південно-східню Европу „погнали наших" — як казали насмішкувато лемки. А „наші" як „дали назад", то опинились аж над Волгою. Маючи гітлерівський ніж на горлі, большевикам не залишалось нічого іншого, як шукати допомоги від тих же „капіталістів", шкірою яких вже передчасно були поділилися з Гітлером. І тоді теж прийшла черга на Комінтерн. В році 1943, точно 22-го травня його „умертвив" сам його кремлівський батько, приносячи — так сказати б, в жертву капіталістичному богові, щоб тільки рятував від неминучої загибелі. Жертва була прийнята, молитва вислухана, ленд-ліз уділений, „другий фронт" відкритий, Гітлер розгромлений і Кремль врятований. Жертва оплатилася.

В справжнє „упокой" Комінтерну властиво ніхто не вірив. „Швіндель" був занадто очевидний, бо що означав Комінтерн? Горстка міжнародних горлорізів, яка мала до розпорядження астрономічні суми награбованого совєтським урядом майна від своїх невольників та яка на ділі не була жодним „інтернаціоналом", тільки інтернаціональною експозитурою московсько-большевицького імперіялізму. Заставлені обставинами і конюнктурою ці московські агенти, що творили Комінтерн, були поховалися по своїх норах та, причаївшися, дожидали „свого часу". Цей час прийшов, як Совєтський Союз з ласки Америки і Англії пережив війну. Війна закінчилася і розвязаний офіціяльно Комінтерн почав знова свою ще збільшену неофіціяльну активність. Небіщик ходить...

Деклярація про розвязання Комінтерну була підписана 14. членами його Екзекутивного Комітету. З тих 14 головних московських агентів сьогодні 8 є офіціяльними керівниками комуністичних партій, або комуністичних урядів в поодиноких европейських країнах. Двох стоїть на чолі совєтських республик, один є членом московського Політбюра, один (еспанець) ще перебуває на вигнанні, а двох ще десь зарились в своїх норах і їх активність невідома.

Сьогодні читати повідомлення про події в Европі це наче читав би „Гу із Гу" небіщика Комінтерну. Для прикладу подаємо тільки реєстр тих, що були „успокоїлись" в Сталіні, підписавши деклярацію про розвязання Комінтерну.

Генеральний секретар Комінтерну та один з його керівників від 1920-го року, Георгій Дімітров, є сьогодні премієром Болгарії.

Климентій Готвальд є премієром Чехословацької республики.

Матіяш Ракоші, генеральний секретар мадярської комуністичної партії став недавно властивим диктатором Угорщини, після переведеного при совєтській допомозі державного перевороту.

Вільгельм Пік є керівником офіціяльної комуністичної партії в Німеччині.

Пальміро Таліяті, що підписав деклярацію про розвязання Комінтерну псевдонімом „Ерколі", є керівником комуністичної партії в Італії.

Моріс Торез є генеральним секретарем комуністичної партії у Франції і до недавної „чистки" у французькому уряді був заступником премієра.

Йоган Копленіг, предсідник комуністичної партії в Австрії, був втік з Австрії в 1934 р., служив в Міжнародній Бригаді і в 1945 р. вернувся до Відня разом зі совєтською армією.

Пильні учні і заслужені члени Комінтерну грають сьогодні головну ролю в політиці теж інших країн.

В Югославії диктатор Тіто та його головний помічник Моше Піяде це відомі вихованки Москви і опісля її агенти в різних країнах.

В Польщі теперішній президент Болеслав Берут перейшов Московську школу Комінтерну з усіми її „шиканами" і перед війною перебігав собі польсько-совєтський кордон і наперміну то керував нелегальною комуністичною підривною роботою в Польщі, то знову підучувався в Москві.

Подібні приклади можна б навести теж з Близького і Далекого Сходу, поминаючи вже таких чоловиків „хвигур" Комінтерну та відданих Москві і Кремлеві підніжків як „наш" Дмитруньо Мануїльський.

Як іде про Комінтерн, то знову діють не тільки його чолові керівники, але й здійснюється точно цілу його злочинну програму в усіх країнах світу, з Америкою включно. Тут вже мають поле до попису всілякі принагідні керівники місцевих большевицьких пятих колон. Проте, їх роля полягає насамперед в точному здійсненні вказівок та наказів Кремля.

Коротко — небіщик ходить. Вампіра формально похоронили, але не було кому пробити його серце осиковим кілком. Як іде про кремлівсько-комінтернівського вампіра, то його, виходило б, справді тільки українці потраплять так положити в домовину, щоб він з неї вже ніколи не встав. Бо українське повіря дораджує не тільки положити вампіра в домовину, але й пробити йому серце осиковим кілком.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА"

Ол. Луговий. Права застережені.

Дажбожі Внуки

I. НА ЧУЖИНІ МІЖ СВОЇМИ

56)

Вчорашнє надбання вже ждало на молодят, запаковане у гарні футерали. На вулиці доручив дівчині перли, на очах у снуючих сюди і туди перехожих поцілував. Пригадали собі — на оказію доручення дарунків мамам — треба б роздобути пляшку доброго вина. Погнали по винних склепах.

У першому їм сказали, що вони малолітні, про вік не питалися. Ростислав настоював, — йому вже двадцятий рік, він вже раз пив вже і вино і горівку. Сказали, щоб прийшов через півтора року. Ту пляшку вина вони для нього затримають до того часу, як він матиме вже 21 рік. Необхідно стало шукати іншого виходу, бо закон законом... Хоч найняти когось вина купити!... Та можна на невідповідну людину натрапити, ще й клопоту набутися... Пішли до другого склепу. На розпити про вік — чесно признялися, що до сорока, обом на купу, бракує ще трохи не три й пів року. Розповіли, що вони потребують на оказію доручення дарунків матерям, вони наречені обоє... Показали дарунки й перстені. Не похочували продати, покликали завідуючого, чи яку біду. Молодята доводили, що вони чесно у всьому признаються. Ростислав міг же свій вік затаїти, документів у Канаді ніхто з собою не носить... Нічого не пізнали б, як би він півтора року собі додав. Ну, і закон таки обійшли.

Упхав Ростислав пляшку в кишеню плаща, щоб який сторож ладу і безпеки часом не побачив, плащ перевісив через руку. Вскочили у трамвай і наче святі та божі, минут через двадцять ввихалися вже коло мамів з виглядом змовників, що кілька хвиль тому ограбували банк, або що, таємниче перешіптувалися по кутках, змовлялися перестерігаючо очима до обіду не вихопитися. Мами здогадувалися щось, випитували навіть. Обличча діттей приймали найпевніший вигляд у світі. Вони, мовляв, нічогісінько!...

В обід мамів посадили рядочком. Доня взялася обслугувати. Вставати зза стола матерям не дозволили. Сміялися матері з несподіваної паради, ждали, що то далі діти з ними витворятимуть? Першою несподіванкою звилася пляшка доброго европейського портвайну. Син почав промовою, як то йому, з Ірусею, вдалося ту пляшку купити. Доня за той час вибігла до кімнати. Вернулася з перлами на шийці. Перед мамами положила по пакуночку, з написами — Марія та одному, Ірина — на другому. Розвинули мами дарунки, подивилися, прочитали вирізблені написи. Сплакнули й засміялися разом з втіхи. Діти понакладали дарунки матерям на руки, кожне свій. Матері притиснули діток до грудей, поцілувалися самі. Іринина мати, у подяку за дарунок, ласкаво насварила!

— От, пустії!... А вчора викручувалися, просидів на фільмі!... Дякую ж тобі, синочку, за видумку. Це гарненька памятка нашої зустрічи з твоєю мамою!... Поглянемо — день нашого знакомства пригадаємо!... Я тобі чимось гарним відячуся!

— Ти вже віддячилася, мамо! — син сказав, цілуючи тещу в руку. Адже, з татом, подарували мені своє найдорожче! Одиноку дитину!

Його мати обнималася з Іриною. Відштовхнула легенько, щось на вухо пошептала. Вийшла з кімнати, по хвилі вернулася з скриночкою...

— Я думала, — заговорила схвильовано, — що дам тобі, доню, подарувати у день твого вінчання з моїм сином. У нас все так водиться, вже сотні років... Свекров дарує її невістці в день шлюбу. Я дістала її від своєї свекрові, ти подаруєш тій, кого твій старший син вибере та одружиться... Ми в новому світі, так я відступлю від принятого звичаю... Коли ти доню, така добренька... — Ірина Андріївна відомкнула скриночку, вийняла звідти два ряди великих перел. Поміж двома найбільшими перлинами звисав оправлений в штудерно різблене золото ярко-зелений ізмарагд, завбільшки в голубине яйце. Наложила шнурки на груди дівчини, защіпнула на шиї, кажучи: — красуйся в ньому в здоровлі і щасті, доню!... Це одинока цінна річ, що нам від минулого залишилася! Поки вона в руках нашого роду, — доти рід наш житиме! Такий родинний переказ-легенда... Віддаю його на твоїр уки!...

Схвильована дівчина припала до рук свекрови. Зчудовано видивилася на дорогоцінність мати Маруся. Зрозуміли обі мати й дочка, — родова річ, святість...

— Ти тепер на принцесу подібна, доню! — сказала не менш від дочки схвильована, її мати. — Бережи цю річ!

Ірина щасліва так великим довірям свекрови до неї, горда і якось засоромлена — розгублена, не здогадалася підбігти до зеркала, приглянутися, як їй личить... Спаленіла — знніяковіло розглядала камінь. Задумалася!... Скільки поколінь носило цей ізмарагд з перлами?... Торкалися вони грудей її далеких прапрасвекрів, боярнь, княжен, шведської графинки Рендшильдівни, — дочки півночі, й гарячих грудей турчинь, дочок турецьких достойників, українських полковниківян, може й гетьманівн козацьких... Тепер опинився на її грудях, на протилежному боці землі, знавшов її, Ставровичівну... з каменя, ій видалося, спливає у її груди невидна струя, дух всіх її попередниць, тісно сполучує з давниною... Заплющила очи, — їй привидівся довгий ряд жінок, що губився у мряці... І вона стояла в тому ряді останньою, за новою своєю матірю... Перестрашена відкрила скоріше очи... (Далі буде).

Що писала "Свобода" тому 40 років?

20. червня 1907 р.

ДОКОВІ РОБІТНИКИ ПРОГРАЛИ СТРАЙК.

По шість-тижневій безуспішній боротьбі робітники в доках в порті в Ню Йорку вернулися знову до роботи 15. червня і то на тих самих умовинах, що досі працювали. Страйк не довів до нічого. Робітники, так як і перше, діставатимуть по 30 ц. на годину, по 45 ц. за годину додаткової праці, а по 60 ц., коли робота випаде в неділі або свята. Усіх нігрів, яких понаймали для ломання страйку, відправили і 17. червня в понеділок правильні робітники стали до праці. Страйк програли робітники тому, що не мали фондів дальше витримати без заробітків.

АЛЕГЕНСЬКИЙ БОЯН.

Дня 6. червня відбувся в Питсбурґу перший зїзд дяковчителів галицького походження з повіту Алегені. На зїзді ухвалено заложити співацке „Товариство Боян" Алегенського повіту. До комітету вибрані: Андрій Ґела з Бредок, Па., голова; Ізидор Костюк, з Питсбурга, управитель; Теодосій Каськів, з МекКізпорт, касієр; Володимир Каськів, з Карнеґі, секретар.

ЗАСІДАННЯ ВІТАЛЬНОГО КОМІТЕТУ БЕЗ ГАЛИЧАН.

Минулої середи мало відбутися в Юніон Сквер Готел у Ню Йорку засідання комітету для привитання еп. Ортинського. Чи відбувся цей мітинг, не відомо. Цікаве лише, що як на цей мітинг, так і на попередний, скликуваний о. Лавришином до Питсбурга, не запрошено жадного галицького священика.

ОГОЛОШЕННЯ.

Потреба 100 майнерів. Жонаті мають першенство. Платня 55 до 65 ц. від гари. Знання англійської мови не конче потрібне; виплата раз на місяць. Комірне для самотних по $2 за умебльовану кімнату на місяць. Тим, що не мають грошей на дорогу, компанія вишле карту їзди, але треба буде гроші звернути. Голоситися на адресу: Д-р Н. І. Ардан, Кеокі, Лі Ко., Вв.

Іван Кл.

Українське письменство на еміграції в Европі

І.

„Теперішній етап нам ясний: це етап великої перевтоми, етап великих розчарувань і випробувань, етап, коли розум може втратити віру в себе й на рятунок мусить прийти нераз ірраціоналізм, віра, містика, демонізм. Це етап розколотої свідомости, розхитаної душі". Так характеризував наш відомий критик Юрій Шерех на І. Конференції МУР-у 21. 12. 45 психологічне підгрунтя, на якому розгортається творчий процес української літератури на еміграції. На перший погляд, ця характеристика може здатись декому песимістичною. Але знаменна доповідь Юрія Шереха, писана справді в етапі великої розгублености літературних сил, посиленого наступу графоманії „енків", в етапі організації українського життя на чужині взагалі, пройнята вірою в майбутнє. „Наш шлях... до джерел національного стилю... Можна йти вперед, до нового, органічного національного стилю, не стилізації на широкій основі нашої нації, української нації, яка є европейська нація, але яка є европейська тільки тим, що вона українська в усій конкретності цього поняття", — попереджував Ю. Шерех свої прогнози трьох можливих шляхів розвитку нашого письменства на чужині: 1. неокласичної „тайно-граалівської" поезії анахоретів-самотників; 2. солодкого сентименталізму-реалізму, також відірваного від життя, й 3. неоромантизму з його демонізмом, непоборністю й суперечністю, неоромантизму, що в його рамах (як у межах не лише естетичного, але й етично-соціального світогляду письменників) вмішається й неоромантизм „стрікто сенсу" й неоекспресіоналізм і сюрреалізм разом з іншими новаторськими течіями.

Рік проминув. Це, звичайно, надто коротка відстань часу для звірення й переведення Шерехових прогноз, обшир діяння яких — майбутність десятиліть, але це все ж таки відтинок пробний, важливий етап великого іспиту українського письменства, що на розграннях діб, в їхньому хаосі, на пустелях відірваности від рідного грунту мусіло доказати свою вітальність і свою творчу виснаженість. Цей іспит наше письменство на еміграції, безперечно, витримало. Не тільки конкуруючи з письменством рідної землі, з продукцією тих, які мають супроти наших еміграційних творців єдину перевагу, скажімо навіть щастя — творити все ж таки в Україні, в своєму середовищі, для масового читача. Але це, по-еміграційному зване „щастя" аж ніяк не виявило себе в цій придавленій, нетипній і сіро-офіційній літературщині українською мовою, що доходить до нас із сторінок різних „Вітчизн", „Дніпрів", „Радянських літератур", багатотиражних випусків творів молодших і старших представників підсовєтської „української" літератури.

Читаючи романи Ю. Смолича, драми Ю. Яновського, О. Корнійчука, чи нові поезії М. Рильського, Малишка й інших, читач не може придбати враження, що перші роки „відбудови" в секторі совєтсько-українського письменства відзначаються буянням і багатством ідей, тем і проблем. В конфронтації з продукцією літературного Києва і Львова наша еміграційна творчість стверджує себе значно ближчою до грунту й дійсного українця, ніж література за залізною завісою, хоч і як парадоксальним це не видавалося б.

І в прирівнанні до західньо-европейської творчости, ця після-капітуляційна пробна доба дає для нашої літератури надію на перспективи. Якщо не кількісно, то якісно наша поезія і проза (зокрема есей) перебуває в курсі европейської сучасної духовости й ілюструє на свій український спосіб три головні духово-філософські течії, такі характеристичні для Европи після другої світової війни: трагічного гуманізму, християнської основи й еґзістенціоналізму.

Ви ждіть! Терпіть! Нічого... І надію і віру і любов в душі храніть!...

Ці слова В. Барки найсугоноснішого нашій добі „руїни смертного спокою" з поетів-українців, перекликаються з християнсько - гуманістичними деклараціями поетів сучасної Франції, Німеччини й Англії.

ІІ.

Злощасна „енківщина", як окреслює Ю. Шерех виступ епігонтва й графоманії, звичайно виростає в умовах вільного літературного ринку, бадиллям і будяччям. Сизифів труд поконати цю інвазію, що його беруть на себе критики й письменники, щиро болючи цією аномалією культурного життя еміграції — це труд не одного року. Але тільки мужня постава критиків, відповідальних за своє завдання й одночасна високомистецька продукція, без сумніву, сприяють ліквідації цього огидного пістряка.

Повстання МУР-у, як обєднання кваліфікованих письменників (у вересні 1945 р. у Фюрті), три конференції МУР-у, проведені протягом 1945-46 в Ашаффенбургу, Авгсбургу й Байройті в атмосфері серйозної й високорівненої праці, без сумніву спричинились до прояснення літературного горизонту, й чітка деклярація письменицького грона МУР-у, що найшла й відповідний відгомін у суспільстві, паралізує у значній мірі натиск безвідповідальних позалітературних кіл, що своїм „мистецьким виявом" дискредитують або пробують ще здискредитувати українське письменство на еміграції.

„Велике мистецтво, велике, мужнє, всеобіймаюче" — одна з цілей МУР-у. Прагнення нашого письменства до верхогірїв світового, боротьба „за велику літературу" — ось гасло, що стало не лиш деклярацією, але й змістом, кинене вперше доповіддю теперішнього голови МУР-у, Уласа Самчука. І, врешті, рік дискусій і дебат у збірниках МУР-у, на сторінках „Української Трибуни", „Часу" „Українського Слова" та в інших органах, обговорення на конференціях МУР-у, на періодичних літературних вечорах, доповідях, — все це не пройшло марно й допомогло в першу чергу викристалізуванню поглядів на призначення й провідництво нашого письменства, на його місію в світі, на шляхи до постійного вдосконалювання, на питання стилю; привело вкінці, після устійнення загальних постулятів, до „внутрішніх", чисто мистецьких дискусій, навіть до виразного розподілу двох чи й більше поглядів щодо шляхів розвитку нашої літератури, а це, без сумніву, є виявом життєздатности й творчої праці! „Література, в якій нема дискусій, стає нецікавою" — писав колись Г. Брандес. „Сучасні завдання українського мистецтва в основному ті самі, що й десяток чи два років тому, — стверджує І. збірання МУР-у," — беззастережно, повно та віддано стати на сторожі інтересів нації, що боролася, бореться й буде боротися за утвердження себе в правах, які її без найменшого сумніву належать. Його провідне завдання — мистецькими засобами творити синтетичний образ України, її духовости в минулому, тепер і завтра". Тим самим МУР ствердив позиції духового провідництва письменства, ідеї „шукання золота синтези" української літератури — цебто став на позиції, проголошені ще Юрієм Липою в його знаменному „Бою за українську літературу". Обєднання різних стилів і напрямів, сприяння загостренню й підкресленню цієї різнородности свідчить про сповнення другої засади в справах літературної творчости ставленої Ю. Липою, як передумовини вільної творчости, особистої суверенности мистця. В пошануванні цієї „повної, великої в ідеї та в вислові свободи, повного творчого вияву особистости" (МУР ч. 1) і є ідейна вищість нашого письменства над усяким іншим, знівельованим і реґламентованим, а одночасно й запорука його зростання. Концепція „вільної української літератури" (стаття Ю. Косача в МУР-і ч. 2) — це синтеза Ж. П. Сартрового твердження про те, що „письменник за нашої доби відповідальний за кожне своє слово", Липиної ідеї духового провідництва літератури й Кантового розуміння свободи, як передумови всякої духової чинности. „Змагаїться за опанування великого в мистецтві" — напрямна, дана МУРом письменникам на еміграції. Минулий рік літературної продукції на чужині носить на собі всі познаки цього шляхетного змагання.

(Кінець буде).

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО НОВИХ УКРАЇНСЬКИХ ІМІГРАНТІВ В АМЕРИЦІ.

З приходом деякої кількости нових українських імігрантів до Злучених Держав, повторюються поголоски, мовляв, дехто зі старших американських українців „переконався", що інший „чув", що ці новоприбулі брати наші „не такі" як можна було сподіватися, що вони одному, чи другому „не подобаються", що вони сякі, або такі. В чому причина цих припадкових нарікань, або хочби тільки поголосок проти наших „молодших братів", цих вчорашніх мучеників, що зазнали стільки нужди і горя? Бо ж якась причина цього мусить бути.

В першу чергу „обернімо історію" та поставмо собі запитання: Як були б гляділи на нас ці наші брати тому 30 чи 40 років, якби вони були в Америці та спостерігали нас в перші тижні і роки після нашого приїзду до цеї щасливої сьогодні нашої, а тоді ще цілком чужої нам країни? Беру приклад зі самого себе. Я приїхав до Америки тому 37 років, цілком самітним і молодим хлопцем, маючи заледви 21 років. Мої батьки були з діда прадіда хлібороби і не більше. Я вважав, що в моєму селі все квітло, все було веселе, там я зазнав великої радости серед знайомого мені середовища, бо село було мале і я знав усіх, а усі мене. А тоді я приїхав до Америки, де зустрів цілком чужих людей, чужі звичаї і цілком невідому мені мову. Приїхавши сюди, чиє серце не плакало зразу за батьками, за примітивними мешканнями, навіть за тою „темнотою", яка панувала тоді скрізь по селах Західної України. Це, що майже кожного переднівку ми не мали навіть сухого хліба, забувалося часто вже в перших днях після приїзду до Америки, бо тут ми мали подостатком що їсти і в що вбратися. Зразу і ми були тут „чужі", хоча нам ніхто не докучав, ніхто не забороняв нам говорити нашою рідною мовою. Ми тут вперше зазнали такої свободи і волі, якої ані ми, ані наші батьки ніколи не мали на нашій рідній землі. А проте, ми почувалися „чужо". Американський нарід великодушно ставився до нас, він простив нам всі наші старокраєві звички і нашу старокраєву — не завжди приємну — поведінку, він всіляко допомагав нам, щоб ми, тодішні імігранти, стали „справжніми" американцями — громадянами Злучених Держав Америки. Як були б дивились на нас тоді і як ми були б виглядали тоді в очах тодішніх американських українців, якщо такі були б? Чи ж тепер ми мали б ставитися до наших братів — нових імігрантів з меншим зрозумінням і вибачливістю, як до нас ставився кількадесять років тому американський нарід? Чи в перших місяцях нашого приїзду до Америки ми не були ще „дивніші", ніж нові імігранти видаються тепер нам? Гадаю, що нові українські еміґранти далеко практичніші в багатьох випадках, ніж були ми в перших часах нашого приїзду.

Замісць негодувати та добачувати „чуже під лісом", ми повинні нашим братам — новим імігрантам всіляко допомогти влаштуватися в нових обставинах, пізнати Америку та достосуватися до її життя. Ми повинні їм виразно сказати в чому діло, на чому базується американське життя, допомогти їм зрозуміти це життя. Ми повинні їм сказати виразно — хоча подавляюча більшість з них сама це знає — що Америка це справді країна „необмежених можливостей", але тільки для тих, що визнають принціп праці і навіть найчорнішої чесної роботи не вважають за „обиду", чи „нище своєї гідности". Бо ця величенська маса людей в Америці, всі ці 140 мільйонів, свято вірять в працю та життя з власних рук і не більше. Хто має іншу думку, того тут не люблять і його не поважають. Хто приїжджає до Америки на постійне життя — він є тільки і тільки звичайним робітником — чорноробом, хочби він мав десятки дипломів і — як кажуть — всі розуми поїв. Це, очевидно, ще не виключає, що він може працювати теж в своїй професії, але це вже дальша справа. Хто приїде на американську землю, той повинен бути приготований на те, що йому доведеться зачинати від самого початку і тільки від нього самого та від його праці залежить, де він зайде. Нові імігранти повинні з цього здати собі справу ще заки вони вступили на корабель. А після їх приїзду першим завданням всіх нас і наших місцевих Комітетів повинно бути розяснення цих справ ясно і зрозуміло аж до подробиць, як треба розуміти життя Америки та участь в ньому всіх її громадян. Крім моральної і матеріяльної допомоги нашим братам треба все розяснити, показати, піти з ними, куди потрібно, бути їхніми справжніми і щирими приятелями і дорадниками і тоді теж вони побачать нас не крізь призму нашого доляра, але нашого дружнього відношення до них, нашої доброзичливости. Вони вшидко переконаються, що все, що ми їм говоримо про Америку, це правда, та що за час нашого побуту в цій могутній країні ми теж не одного навчилися. Згодом вони будуть нас шанувати, так, як ми їх шануємо.

Нові імігранти теж повинні зрозуміти, що ми американські українці, не творимо якоїсь величезної потуги з „необмеженими можливостями", що ми „тільки" заробітчики, майнері, фабричні поденні люди, що маємо дуже мало бізнесменів і ще менше професіоналів, що тут всякий чоловік може тільки працею здобути собі право на життя і суспільне становище. Вони мусять зрозуміти, що наше громадське життя потребує багато робітників, але тільки одиницям воно могло б дати заробіток, якщо взагалі могло б. Натомість є великі можливості творити нові варстати праці в рямках загально-американського господарства, але й тут можна досягнути успіху, тільки познайомившись основно з американським життям та американськими можливостями. Під цим оглядом ми з черги повинні відповідно поінформувати наших новоприбулих братів, допомогти їм самим пізнати і зрозуміти це життя і ці можливості.

Таким способом ми найкраще допоможемо нашим братам — новим імігрантам і самим собі. Бо ми втягнемо їх до нашого гурта, вони стануть повновартісними членами і робітниками наших існуючих організацій та нашої громади. В цьому напрямку повинні працювати теж наші Допомогові Комітети.

Гр. Жуків.

УВАГА! УВАГА!
Громадяни, Громадянки й українська молоде міста Елизабет, Н. Дж., Стейту Ню Йорк і Ню Джерзи!
Старанням ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ міста Елизабет, Н. Дж.
— влаштовується —
ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК
В НЕДІЛЮ, дня 29-го ЧЕРВНЯ (SUN. JUNE 29) 1947 Р.
— що відбудеться в —
WILLICK'S GROVE PARK, North Styles Ave., LINDEN, N. J.
ПОЧАТОК У ГОД. 1-шій ПОПОЛУДНІ. ВСТУП 75 ЦЕНТІВ від особи (Tax Incl.)
До танків буде приграватн велика орхестра під особистою управою визначного укрінського скрипака ЙОСИФА СНІГУРА
Ввесь дохід призначений на ратунок сиріт-скитальників, що живуть у крайній нужді в таборах у европейських краях.
Шановні Громадяни! Просимо Вас всіх прийти на цей пікнік. Ратувати наш нарід, нашу молодь-сироти — це наш обовязок. Виконуючи наш національний обовязок будемо мати нагоду провести пару годин на свіжому воздусі та стрінутись з давними знайомими й весело забавитись. Комітет приготовить буфет з різного роду напитками та смачними перекусками.
Всі Елизабетські громадяни, що хочуть їхати спеціяльно замовленими босами — хай зійдуться до українського Народного Дому, 214 Fulton St., і коло укр. катол. церкви, South St. and Grier Ave; боси заберуть Вас на місце пікніку в год. 1-ій і 2-гій пополудні, а привезуть до дому в год. 8-мій і 9-тій вечером.
КОМІТЕТ.

УВАГА! НЮАРК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!
ТОВ. ім. ОЛЬГИ БАСАРАБ, ВІД. 413 У. Н. СОЮЗУ
— влаштовує —
ПІКНІК
В УКРАЇНСЬКІМ ПРАВОСЛАВНІМ ГОРОДІ
675 SO. 19th STREET, NEWARK, N. J.
В НЕДІЛЮ, 22. ЧЕРВНЯ (JUNE 22, 1947)
Город відчинений 2:30 пополудні. Вступ 65 ц. з подат.
Музика Павла Бемка і його орхестра.
Тов. ім. Ольги Басараб просить усіх своїх членів та всіх громадян в Нюарку і околиці прийти на цей пікнік та весело разом забавимось, зо що ручить — Комітет.

PENN-JERSEY CLUB, Inc.
Presents
Joe Snihur 'Polka King'
at the
JUNE DANCE
Saturday evening, June 21, 1947
at the
UKRAINIAN CENTER
180 William Street, Newark, N. J.

Пані — Якщо Ви зацікавлені українськими вишивками — купіть собі
КНИЖКИ З УКРАЇНСЬКИМИ ВЗОРАМИ
1. Мала книжечка в двох кольорах 8 взорів —35 центів.
2. Більша книжка з українськими взорами в різних кольорах — ціна $1.00.
3. Поштівки з українськими взорами в різних кольорах — 10 центів одна.
Замовлення враз з належитістю слати до:
"SVOBODA"
P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

З ЖИТТЯ ГРОМАД і ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

З похорону на поміч скитальцям.

Дня 7. червня відійшов на вічний спочинок бл. п. Михайло Микитович, діяльний член 204 відділу У. Н. Союзу і жертволюбний громадянин, що завжди памятав за різні народні цілі. Тому і не дивно, що на похорон зійшлося крім родини багато членів 204 відділу і приятелів та знакомих Покійного.

В похороннім заведенню П. Яреми теплими словами попращав Покійного від рідні, членів 204 відділу і знакомих М. Близнак, секретар відділу.

По похороні зійшлися знакомі Покійного в домі його попереднього замешкання, щоби зложити дружині і дітям своє співчуття з причини втрати мужа й батька. При цій нагоді пошановано на зазив п-ні Марії Гук жертволюбимість Покійного збіркою в сумі $42.25 на українських скитальців. Гроші переслано до Зл. У. А. Д. Комітету в Филаделфії. На ту суму зложили по $5: А. Микитович, К. Варунок; по $3: М. Воробець, В. і М. Гук, А. і С. Ригаль, В. Левчук; по $2: Н. Драй, Н. Бойко, А. Сивець; по $1: В. Микитович, М. Патрило, М. Туркевич, П. Грабовенко, І. Каранура, В. Гораль, С. Гурин, В. Фещ, Луцко, І. Пирка, Я. Баліцький, Я. Корман, Д. Воробець, Ю. Костів. Решта дрібними.

Марія Гук.

—о—

ВОДЕРВЛІТ, Н. Й.

У допомогу скитальникам.

Зі скитальщини прибули до нас, дві українські родини: о. Павла Теодоровича і п. Івана Давидовича, разом 9 осіб. Щоб належно привитати дорогих гостей з краю, наш Український Горожанський Клюб влаштував в їх честь дня 30. травня спільну вечерю. На це свято зібралось поверх 160 осіб, з Водервліту, Когус і Трої. Вечеря почалась в год. 9-та ввечір, молитвою, яку відчитав о. П. Теодорович. Зібраних гостей привитав голова Укр. Клюбу, п. Олекса Спяк, та покликав на тостмайстра п. І. Урбана. В часі вечері виголошено цілий ряд промов. Перший промовляв о. П. Теодорович. Розказав про свої переживання, заохочував до єдности та праці для здійснення ідеалу кожного українця, яким є Самостійна і Соборна Україна. Дальшим бесідником був о. М. Мартинюк з Когус. Говорив про те, як український нарід в голоді і холоді бореться за свою свободу, а далі про нашу будучність в Америці. Третій бесідник, п. І. Давидович, перейшов історію української еміграції від найдавніших часів та подякував всім членам клюбу за сердечне відношення до ново-прибулих скитальців. Крім того з мущин забирали голос п. І. Урбан, А. Чура, Л. Загвійський, І. Спяк від ветеранів і п. І. Когут, котрий заохотив присутніх, перевести збірку на скитальців. З жінок промовляли пані В. Теодорович, Ю. Атаманюк, В. Михасів.

Вечера перейшла серед дуже милого і сердечного настрою. Гості мали нагоду почути нові українські пісні, які відспівали скитальці. Вечеря полишила милий спомин, серед всіх присутніх. Всі скитальці поступили в члени Українського Народного Союзу.

Збірку переводили: п. А. Данусяр, М. Бибель, М. Ковальчик і К. Уський.

Вечерю закінчено відспіванням американського і українського гимнів.

Пожертви зложили: по $10: О. Спяк, П. Біліньский; по $5: о. М. Мартинюк, С. Михасів, І. Урбан, П. Ковальчик, С. Ковальчик, Лесіяк, І. Когут, М. Бибель; по $2: В. Яцевич, І. Легуняк, А. Гобляк, І. Легуняк, Д. Легуняк, П. Ренч, Росенбейгер, Я. Спяк, Е. Кацак, М. Спяк, С. Ковальчик, П. Гальчак, О. Уський, І. Спяк, Л. Завійський, М. Гула, В. Футулуйчук, С. Юзеньків, М. Зальопаний, Л. Крайняк; П. Роганич $1.50; по $1: П. Дзямба, М. Олчар, П. Млинарчик, О. Спяк, М. Михасів, П. Шеремета, М. Зоріля, Г. Галайко, П. Максимюк, М. Завійський, А. Поланда, М. Дровецький, П. Данусяк, А. Карафанда, Т. Кацак, В. Вовчук; А. Качмар, В. Мадараш; М. Бибель, Е. Спяк, О. Войтович, П. Ектель, М. Дичко; А. Чура; А. Демянчук, Г. Васуля, П. Васуля, П. Боднарик, Т. Вуйчек, М. Грещак, А. Кріль, К. Павликовська, С. Грещак, Г. Млинарик, П. Ренч, Ф. Васуля, П. Демянчук, І. Юзеньків, С. Млинарик, Я. Вовчко, Е. Зендран, Г. Спяк, П. Спяк, Ю. Сейболь, А. Павликівський, С. Кріль, А. Кацак, Ю. Атаманюк, П. Базар, С. Ковальчук, П. Крушельницький, І. Зендран; решта дрібними. Загальний прихід з вечері $288.50 — Як одноразову підмогу прибувшим скитальцям асигновано $235. Як поміч для краю переслано $53.50.

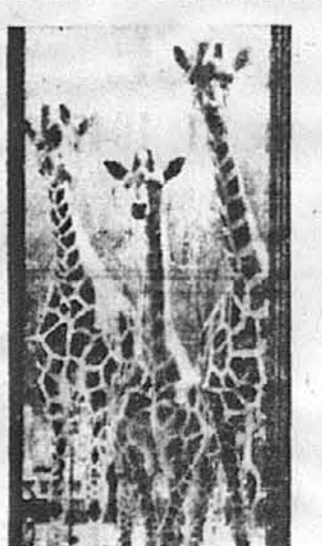
Клюбовий Комітет:

Олексій Спяк, предсідник;
Филимон Васуля, касієр;
Орест Уський, секретар.

A SMALL POCKET SIZE DICTIONARY is quite valuable. We have a few on hand in the English-Ukrainian languages.

Price $1.50.

SVOBODA
81-83 Grand St., Jersey City 3, N.J.

МАЛЕ — В СЕРЕДИНІ.—В зоологічнім городі в Мілвокі знято цю фотографію з нагоди перших уродин малої жирафи, що є в середині між „татом і мамою". Нівроку виросло собі за один рочок.

ВОЛЕС ПРО АМЕРИКУ ЯК „ЦЕНТР СВІТОВОЇ РЕАКЦІЇ". Генрі Волес, бувший віце-президент і б. секретар торгівлі, вів широку кампанію по цілій Америці, звернену проти Доктрини Трумана, яка, як він каже, веде до світової війни і робить з Америки „центр світової реакції". Ця знимка знята з віча в Нюарк, Н. Дж.

Концерт скрипака Ярослава Мигасюка

(Надіслане з Австрії).

Дня 10. травня 1947 вечером у год. 8.30 у Фельдкірсі-Форальберг — Австрія відбувся черговий концерт відомого українського скрипака віртуоза, проф. Ярослава Мигасюка, який після свого повороту з Парижа, де брав участь в міжнароднім конкурсі скрипаків, виступив з новою програмою італійської та французької клясичної та романтичної музики. Проф. Я. Мигасюк є відомий вже у Форальбергу зі своїх виступів на українських національних святах та з власних концертових вечорів. Після закінчення консерваторії в Чернівцях 1934 р., де був учеником проф. Карабета, зі школи скрипкового майстра Шевчіка, та своїх виступів як концертмайстер орхестри „Буковинського Кобзаря" в Чернівцях, виїхав проф. Я. Мигасюк на спеціялізацію за кордон до Берліна, де учився в проф. Куленкамфа, потім до Дрездена, де спеціялізувався в голяндського майстра Яна Дамена та проф. педагога-філософа Зігфріда Еберґарда. Все це відбивається у виступах проф. Я. Мигасюка, де крім брилянтної техніки лівої та правої руки, можна спостерігти своєрідну, питому інтерпретацію всіх музичних творів. Як член дрезденської фільгармонії Я. Мигасюк музикував під батутою диригента Менгельберга, італійця, Похума та інших.

Як соліст виступав наш скрипак у Берліні, Дрездені, Парижі, Бреславі т. і. містах. Слід зазначити, що проф Я. Мигасюк тепер часто виступає в Форальберськім радіо та вчить у музичній школі в Дорнбірні.

Дня 10 травня любителі музики мали змогу почути оригінальну та сильну інтерпретацію Сонати Б-дур Л. Бокерінія (модерато кон еспресіоне та алеґро різолюто), де проф. Я. Мигасюк дав вияв своєї високої музикальности та теплоти барвистого тону. Слідував Концерт Е-моль. П. Нардінія з трьох частин (алеґро модерато, анданте кантабіле та алеґрито джіокозо), майстерно виконаний, замітний палким темпераментом віртуоза, великий тоном і акуратною технікою та глибоким відчуттям.

Найгарнішою точкою програми була Еспанська Симфонія Ед. Лялоа з чотирох частин: алеґро нон тропо, скерпандо анданте та рондо, котрою скрипак пірвав серця слухачів чаруючим тоном та демонічною технікою, що відбирала людям віддих.

При фортепіяні супроводив Г. Ґерінґ-Марзал.

Наш віртуоз вибирається незабаром в турне по Німеччині.

Осок.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо зпочатку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

• • •

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

723.6 Фігура Марії з с. Лютовиська, Самбір, від Фігура Максима.

7256. Тишик Анни з с. Лісковате, Добромиль, від Лесик Степана.

7265. Левицький Марка з с. Стільське від Застроцький Івана з с. Демне, Миколаїв.

7266. Гоївна Марії з Рогатина від Червінський Ярослава.

7267. Діткун Михайла, Малании і Марії, Ковальський Михайла, Шавровський Прокопа, Процик Франка, Належитий Антона, Спиро Олени з с. Батьків, Зборів, від Діткун Михайла.

7268. Харатін Катерини (Качмарик) з с. Підгать, Мостиська, від Шаблій Ілії.

7269. Візняк Івана, Володимира і Лесі з с. Ветлин, Сянік, від Візняк Олександра.

7270. Головко Андрія з с. Славське, Стрий, від Калиман Василя.

7271. а) Бурмас Магди з с. Бурканів, Підгайці, від Худа Івана.

7271. б) Станько Анни (Конюх) з с. Бовино, Перемишль, Заверуха Олекси від Бойко Дмитра.

7272. Козак Михайла з села Коропець, Бучач, від Данчук Івна.

7273. Вовканич Гната від Целюн Галини з с. Пшанець, Старий Самбір.

7274. Піцур Еви з с. Мокран, Самбір, Стефаняк Ілька від Ґаздович Ілька.

7275. Святила Дмитра з с. Вислік Гор., Сянік, від Святила Івана.

7276. Михалишин Ярослава з с. Юськовичі, Золочів, від Васьків Івана.

7278. Мичка Анни з с. Чимеринці, Перемишляни, від Біломазур Ярослава.

7280. Зиско Теодозії Леонтієва з с. Жуківці, Кремянець, від Зиско Івана.

7281. Міносора Софії від Вовк Дмитра.

7282. Завінська Розалії, Кутюк, Андрія з Фелштина від Чопко Розалії.

7284. а) Вергун Михайла від Вергун Михайла.

7284. б) Сукмановський Федора і Олекси від Сукмановський Олекси з с. Коропець, Золочів.

7285. Бадик Михайла, Бойчук Семка, Кучер Юрка з села Цінева, Долина, від Бадик Осипа.

По інформації писати до:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

В записах просимо конечно подавати групу і число.

ШКОЛА СПІВУ Л. КОРЕЦЬКОЇ.

Лідія Корецька, відома співачка української та італійської опери, драматичне меццо-сопрано, отворила музичну студію та дає лекції співу і підготовляє до оперних та концертових виступів. Метода італійська. Адреса: 256 W. 108 St., ap. 4 W. — Tel.: Academy 2-5081 — Телефонувати до 1. години пополудні та від 6—8 вечером. — (Ог.).

РУХ ПО ВІДДІЛАХ У. Н. С.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Бр. Рожд. Пресв. Богородиці, від. 259, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 22. червня, в годині 2. пополудні, під ч. 1904 Вест 51. ул. Обовязково кожний член має прийти на збори, бо є важні справи до полагодження. Кожний член отримає чек-дивіденду від У. Н. Союзу. — П. Пелех, секр.

БОСТОН, МАСС. — Піврічні збори Тов. ім. Евгена Коновальця, від. 238, відбудуться в неділю, 22. червня, зараз по відправі, в церковній галі, 136 Арлінгтон ул. Просимо всіх членів, старших і молодших, прийти численно на цізбори, бо є важні справи до полагодження. Кожний член повинен інтересуватись своєю рідною організацією і до неї приєднувати всіх своїх рідних і приятелів. У. Н. Союз, це найкраща українська установа і нею ми, українці повинні гордитись. Тому прийдіть на збори, де почуєте про важні справи, які будуть вам вияснені. Буде роздання дивіденди від У. Союзу. Кожний член повинен платити свою належитість на час, бо вкладки мусять бути віділані до У. Н. Союзу на час. — За уряд: В. Ярош, гол.; П. Попович, кас.; М. Давискиба, секр.

КОЖНИЙ СВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ І КАНАДІЙСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 4. червня 1947 року померла в 63. році життя

АЛЕКСАНДРА ЛІЩИШИН,

членкиця від. 259 У. Н. Союзу в Шікаґо, Ілл.

Покійна полишила в смутку дочку Іванну, 2 сини: Йосифа і Стефана, і 4 внуки. Була знана в Шікаґо для широкого загалу як щира українка і патріотка, що ніколи невідмовила жертви на народні цілі.

Похорон відбувся 9. червня при участи родини і знайомих. — В. Й П.!

П. Пелех, секр.

ПОШУКУЮТЬ

ТЕОДОСКУ ДОРОШ з родини **КУЛЕНИЧ**, Перегримка пов. Ясло, мала мешкати в Мейфілд. Пошукує її рідна сестра **Настя Касич** з сином з Котани в дуже важній справі. Хто знає про неї, або вона сама, прошу зголоситися на адресу:

Mrs. W. DYCZKO
3504 — 108 St., Corona, N. Y.

О. БОЙКО ГРИГОРІЙ з Підгайчик коло Львова поздоровляє своїх бувших парохіян, що перебувають в Америці і в Канаді, і просить о вістку від них на адрес:

Rev. GREGORY BOYKO
Weissenburg, Bavaria
Nurnburger Str. 37
Germany, American Zone.

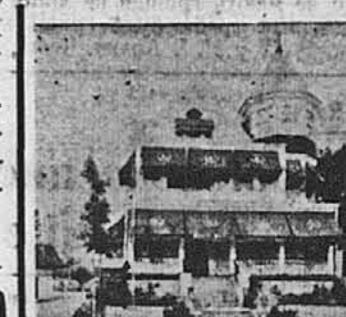
ДЛЯ КРАЩОГО ЗАВТРА КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ

БОЛІНІГ

Рани на ногах, опухлі ноги, набряклі жили, болючі ноги, флебітіс (запалення жил), напухлі або болючі коліна чи кісточки і ревматичні ноги успішно лікуємо новими европейськими методами без операцій. Лікуємо згрубіння литок і котиків.

Офісові години: в понед. і четвер. від 1. до 8. ввеч.; вівтірки і пятн. від 1. до 6. ввеч.; в серед. від 1. до 5. ввеч.; в суб. від 12. до 4. попол. В нед. і свята нема уряд. годин.

Dr. L. A. BEHLA
320 W. 86 St., New York City
Близько Бродвею.
ENdicott 2-9178
СПЕЦІЯЛІСТ В БОЛЮ НІГ.

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
801 SPRINGFIELD AVE. NEWARK
and IRVINGTON, N. J.
Essex 3-9090
OUR SERVICES ARE AVAILABLE ANYWHERE IN NEW JERSEY

НЕ ВИДАВАЙТЕ ЗАБАГАТО
Завжди ЩАДІТЬ дещо з вашого обезпечення.
Ми уряджуємо прекрасний ЦІЛИЙ ПОХОРОН за — $150.00
У випадку смутку в родині кличте:
KAIN MORTUARIES, INC.
Найбільший український погребовий зарядчик в Америці
S. KANAI KAIN, Pres.
433 STATE STREET
PERTH AMBOY, N. J.
Phone PE 4-4646
— or —
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
56 ELIZABETH AVENUE,
NEWARK, N. J.
Phone Bigelow 3-6762
ELIZABETH, N. J.
225 WEST JERSEY STREET
Phone: EL. 2-3611

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребами по ціні так низькій як — $150
ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as $150.
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Занимається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і околицях
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel. ORchard 4-2568
Branch Office and Chapel:
707 PROSPECT AVENUE
(Cor. E. 155 St.)
Bronx, N. Y.
Tel.: MElrose 5-6577

Нове підприємство НА ОКОЛИЦЮ НЮАРК ТА ЕЛИЗАБЕТ

Shumeyko Fuel Company
1972 OSTWOOD TER.
Union, N. J.

Вже обслуговує українців та їх приятелів найкращим вугіллям. На складі тверде вугілля з Лігай Велі (LEHIGH VALLEY) як теж вугілля марки D. L. & W. BLUE COAL.

Нова фірма доставляє вугілля власними троками в кожне місце і в кожну хату. Власник і управитель фірми: Антін Шумейко. Нашим гаслом є: ДЕШЕВО, СОЛІДНО, ШВИДКО.

Замовляйте телефоном: UNionville 2-4317 J. — 2-5244.

ГРОШІ НА УКРАЇНУ ТА ДО ВСІХ ЧАСТЕЙ СВІТА
ШИФКАРТИ - ПОДОРОЖНІ ДОКУМЕНТИ
Продажа різних бизнесів, домів, фарм, та різного роду асекурацій
WESSON & BARTKIW
Steamship Agency
ПЕТРО БАРТКІВ
REAL ESTATE & INSURANCE BROKER; NOTARY PUBLIC
309 East 14th Street New York 3, N. Y.
Telephone: ALgonquin 4-8254.

НОВА КНИЖКА! „БЕЗХАТНИЙ"
Написав — О. ЛУГОВИЙ.
Повість з життя українців у Канаді в двох частинах.
Нагороджена на Літерат. Конкурсі Укр. Народ Союзу За. Держав в 1945 році.
300 СТОРІН ДРУКУ. ЦІНА $2.00
Замовлення слати до:
Svoboda, P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

ТАРЗАН, ч. 1624. Утеча вгору.

Коли залога прибігла на поклад і завважала дівчину-красуню, всі вони кинулися до неї.

Відкинувши на бік свій лук, Товна скочила до головного машту.

Вхопивши за линву до витягання прапора вгору, дівчина пігнала вгору наче мавпа.

Одначе передні моряки кинулися негайно за нею.